

SANT DANIEL DE GIRONA

Festa de sant Daniel: 1 de setembre

Segons explica la tradició, el Sant Daniel venerat al monestir gironí era un monjo eremita armeni, que morí martiritzat i decapitat a Arle de la Provença l'any 888, durant el domini àrab de la ciutat, on havia arribat des de la seva Armènia natal.

Els seus deixebles fugiren cap a les regions del migdia amb el cos del sant per evitar que fos profanat i llançat al mar. Arribats prop de Girona, l'enterraren un 1 de setembre en l'anomenada aleshores Vall Tenebrosa on aviat començà la veneració de les seves despulles i s'hi edificà una petita església dedicada a Sant Salvador i Sant Daniel que ben aviat va esdevenir la parròquia dels pocs habitants que, aleshores, comptava la vall.

El sepulcre de Sant Daniel va ser construït, per ordre del bisbe de Girona Arnau de Montrodon, entre finals de l'any 1345 i principis del 1346, i és obra del mestre Aloï de Montbrai.

Es tracta d'un sarcòfag d'estil gòtic, d'alabastre policromat. La figura jacent del sant ocupa la part superior, mentre que la part davantera està decorada amb sis escenes en relleu de la seva vida. Fins al juliol del 1936 fou venerat en una cripta sota l'església i ara en el mur nord del creuer. Es tracta d'una caixa de 146 cm. de llarg per 34 d'ample i 42 d'alt. La tapa amida 154 cm. de llarg, 40 d'ample i 30 d'alt.■

(Extret de Josep Maria Marquès, a l'article "El sepulcre de Sant Daniel del Mestre Aloy", Revista de Girona, núm. 96, 1981).

Diumenge, 24 d'agost de 2025. Núm. 822

ANY JUBILAR DE L'ESPERANÇA

DIUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

“ANEU, ANUNCIEU L'EVANGELI PER TOT EL MÓN.”

Aquestes paraules, que cantàvem en el salm responsorial, resumeixen molt bé el dinamisme evangelitzador, missioner, que Jesús volgué per a la seva Església.

En aquest Any Jubilar de l'Esperança, hem anat repetint una i altra vegada que cal dur a terme un enfortiment de l'Esperança, que renovi el nostre món. Des del Concili Vaticà II (ara ja fa cinquanta anys) hem anat prenent consciència que l'obra evangelitzadora no és només per als països del tercer món i reservada als pares missioners, sinó que tota l'Església és missionera i que cal fer tasca evangelitzadora en tots els moments i llocs i aquesta tasca és obra de tots: Tots som i hem de ser missioners d'esperança.

El disseny de Déu és el de salvar tots els homes. Cal que tots coneguïn l'amor que Déu ens té. Ningú no és propietari exclusiu de l'Evangelí. Colpeix el retret seriós que Jesús fa als jueus, primers destinataris de la salvació de Déu. “No sé d'on sou”. “I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran a taula en el Regne de Déu”.

Pensem però, que també això pot passar-nos a nosaltres. Refiats de ser el nou Poble de Déu, també podríem haver-nos d'escoltar: *“Lluny de mi, tots vosaltres, que obràveu el mal.”*.

Aquesta és la pedra de toc. No pas ser o no ser del poble d'Israel o pertànyer a l'Església. El que importa és obrar el bé.

¿Són pocs els qui se salven? A aquesta pregunta Jesús respon: *“Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran”* Quina és aquesta porta estreta? El compliment dels manaments de la Llei de Déu; fer la voluntat del Pare del cel; passar per aquest món fent el bé; servir i donar la vida. Aquesta és la veritable porta de la vida, estreta, on només els justos hi poden entrar.

Evangelitzar, anunciar l'evangeli de l'esperança a tot el món, vol dir, en primer lloc, estar convençuts que aquest és l'únic camí de salvació, i després procurar per tots els mitjans al nostre abast que aquest camí únic, sigui conegut, estimat i seguit pel màxim nombre de persones. I no oblidem que aquest camí és Jesús mateix: *“Jo soc el camí, la veritat i la vida”*.

En la història de l'Església, el treball dels missioners, des dels apòstols i deixebles dels primers temps, passant pels de totes les èpoques fins a arribar als nostres dies, han escrit pàgines brillantíssimes i han registrat gestes memorables. Ara ens toca escriure-les a nosaltres.

“Pelegrins d'esperança”: aquest és el lema de l'Any Sant Jubilar que celebrem. Que sigui també el nostre, de tots els qui avui hem participat a aquesta celebració, de portar esperança a tot el món.■

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 23: 18,30: Pere Ribas Serra
Diumenge, 24: 12,00: Pel poble
18,30: Mn. Joaquim Goy
Dilluns, 25: 18,30: Intenció particular
Dimarts, 26: 18,30: Per les vocacions
Dimecres, 27: 18,30: Joaquim Oller i Pilar Salvans
Dijous, 28: 18,30: Intenció particular
Divendres, 29: 18,30: Per les ànimes del purgatori
Dissabte, 30: 18,30: Joan Casadevall Puig
Diumenge, 31: 12,00: Ramon Bru Forner
18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

CATEQUESI PRIMERA COMUNIÓ

Recordin els pares dels infants que s'han de preparar per a poder celebrar la Primera Comunió, que cal inscriure els seus fills a la Catequesi, al despatx parroquial els dijous de 12 a 13 o bé de 17 a 18.

* * * * *

1 de setembre: FESTA DE SANT DANIEL

El proper dilluns, dia 1 de setembre, se celebra la Festa de Sant Daniel, màrtir, patró de la Parròquia de Sant Daniel.